

60163

N 37-38. თბილისი 1943 გ. გამოცემის წელი XX. გამოცემა დღის „კომუნისტი“!

იურიგის „ვიუკარის“ სანორო მთანის კარეპთან 7 გვამბეას

7 დეკემბერს თეირანში გამოქვეყნდა სამი სა-
ხელმწიფოს დეკლარაცია — სტალინის, რუზველტის და
ჰირჩილის ხელმიწირით, რომელშიც დასახულა პრო-
გრამა „გერმანიის მანის ფაშისმა საბოლოო განადგურებისა.“

— ნებაც თუ რათ გასტეხია „ფიურერს“ ძილი?
არც სიმშივიდე უკარება და არც სიცილი.
ბორგაქ და თან გაიძინის: — „არ შემძლიან,
გული დნება, სუნთქვა ცეცრის, მეჭვის ღვიძლია!“

საჭმელი ხომარ მიირთავ პილვილიანი?..
ეგებულდა მას წევთება ძირტყობილიანი.
ან იქნება იულიანი იურ საწყალი
და უცრად დაემართა სადგე ქარმესტებალი?

იქნებ ზურგზე ქილოტოშების დასხმა, სჭირდება,
უხმერ ეჭიმს, სანამ სუნთქვა გაუჭირდება.
ან იქნება შეკიდა აქცეულბლის მტეხავი,
მოუჭირებ ხილამანდი, ფინ-ნავრებავი.

— არა, არა, გეთაყვანე, ტყვილა სწუხდებით,
ფიურერის დღვანიდელ ხენს ვერ მოუხვდებით,
რაც გითხარით, სულ არ არის სწორი აქ ისა,
დღს სულ სხვაა მიზრები შის ფორიაქისა.

— მანც რაა, აღარ იტყვით რა მოუვიდი?
კრემენისუგთან არაფერი გამოუვიდა?

— ეგ სწორია, მაგრამ მოძდა კვლავ უარესი;
მან ჩაურთო გულში ხვდა — შხამზი ნალეს.

— მიენვდი: აცნობეს დამარცხება დნეპრის განიდან?
— არა, რადო მოისმინა თეირანიდან.

სტალინის, რუზველტის და ჰირჩილის დეკლარაცია,
დღს მოისმინა, მნედამ დაშკრა და გაცინა.

ფარსადანი

რერკურული ცემუსრები

საქართველო დარბაზში ყველა იცინდა, ხარხარებდა. უცხო ვინმე რომ შემოსულიყო, თავს საგეებულში წარმოიდგენდა. როცა ჯგუფურად იცინდენ, კიდევ პო, კაცი იფიქრებდა, რომელიმე მათგანმა აღმად სასაცილო რამ სთვა და სხვებში სიცილი გამოიწვია. მაგრამ უმრავლესობა ცალცალკე იცნოდა, თავისთვის.

— ხა, ხა, ხა, ნანგრევებში მოყვა შენი ცოლშვილი რა ბელნიერება! ხა, ხა, ხა... სიცილით ჩაულაპარაკა ერთმა მეორეს.

— მონი შენს მოხუც დედმამასაც ასეთი ბედი ეწყია... ხა, ხა, ხა, ბელნიერი ხარ, ჩემი კარი, ბელნიერი... სიცილითვე უბასუხა მას მეორეს.

— მე კი ცალი ფეხი და ცალი ხელი ნანგრევებვეზ დამრჩი... სთვა კოჭლმა და და-იხებიყინა. დარბაზის კარი გაიღო და გამოჩნდა ტიკივით ჩამრგვალებული სამხედრო. მის გამოჩენას ტაშით შეხვდნენ, ზოგიერთებმა ფეხებით დაიწყეს ბრახუნი იატაზე. ჩამრგვალებულმა მარჯვენა ხელი მაღლა ასწია და დარბაზში სამარისცხური სიჩქმე ჩამოვარდა. იგი ტრიბუნაზე ავიდა და სიტყვა დაიწყო. ორატორი მოქალაქეთა კრებას ინფორმაციას „უკეთებდა „ფიურერის“ სიტყვის შესახებ, რომელიც მას წინა ღამით თავის თავშესაფარში მოწვეულ რჩებულთა კრებაზე წარმოოთხვა.

— ფიურერის სიტყვა საქმეთ უნდა გაქციოთ. არც ერთი კაცი ჩენს ქვეყნაში არ უნდა იქნეს მავნე განწყობილებით. რაც არ უნდა მოვგივიდეს თვითეულ ჩენითაგანს, თუნ-დაც უსულოდა დაცეს, თავი მაღლა უნდა ეპიროს. გულში უძინებობა არ უნდა გაი-ლოს... ცოლი ჟაკარგა, მერე რა, ქალების მეტი რად ჩენში, შეილი დაკარგე, ყველა ბაგ-შვები საკუთარ შვილებად უნდა მოვიჩნიოთ, ეგბზ დედმამა დაკარგე, არაუკინა, მოხუცები იყნენ, დღეს თუ არა, ხვალ მაიც მოვდებოდნენ. მაშ, რა უნდა აწუხებდეს გერმანელს? არაუ-რი, და თუ მაიც ზოგიერთები კარგავენ „რწმენას“, ასეთებისათვის ფიურერმა ახალი რადივა-ლური საშუალება გამოივონა — იმ გერმანელის თავი, რომელშიც მიუღებელი აწრები ბუ-დობენ, — უნდა მოკვეთილ იქნას. სადაც თავი არაა; არაა ცუდი აზრები. ასე ბრძანებს ფი-ურერი და ჩენც იმის გენიალურ აწრს ვიზიარებთ.

— ჰაილ ჰიტლერ! — შესძინა ჩამრგვალებულმა სამხედრომ.

„ფიურერის“ „რადივალურ“ საშუალებას „ხარხარით“ შეხვდა მთელი დარბაზი.

ფარნა ქვემოსაური

ნიანგის დესიკონი

თავშოსაფარი — ზარმოსდგება ტრენი კატეგორიაზე „თავი“ და „საფარი“; ნიანგის სპეციალურად შორის მიღება ან ბუნებრივად იზოლირებულ ადგილს, ადმინისტრი ადამიანი შეუძლია თავი დაიცვას საპატიო ან სხვა ხასიათის თავდასხმისაგან. გერმანელ ფაშისტებს საფარები აქვთ, მაგრამ თავები კი დაკარგული აქვთ ბერლინში ჩშირი საპატიო თავდასხმისაგან.

ტრენი. ტრენსულად ტრონს — ხმას ნიშნავს. ხმები როგორი ჯგუფისაა: „ტრენი“ და „მშარე“, „უცნებელი“ და „მავნე“. ჟყანასკრელი კატეგორიის შმეგი, ფაშისტური განებების გადმოცემით, ძალშე გავრცელებულია ბერლინში, ვენაში, ბუქარესტი, მამბურგში, ფინეთის ქალაქებში და სხვ.

ტრენიაპუნი — პირიდან სასაქმებელი საშუალება, რომელიც მზადდება მცენარეთა ძირებისაგან. ბერლინში მის მაგივრობას ასრულებს ფრონტიდან მიღებული ცოდნები.

ტუდი — თავის საბურავი, რომელიც ზშირად იკარება გაუფრთხილებლის შემთხვევებში. მაგალითად, ამბობენ, ნაპოლეონმ რუსეთშე ლაშქრობის დროს ქუდი და ჰარგაო. სიცროთხილეს სხვა ტანსაცმელიც საკიროებს. გაღმოცემის მიხედვით გერმანელმა გენერალმა გრენერმანმა, რომელმაც მრავდინა უკრაინის ოკუპაცია 1918 წელს, უკან გაქცევის დროს ქუდთან ერთად საცალიც დაჰარგა.

გამაფრთხილებელი აჩარიდი

გერმანიას აღარ შეუძლია ომის წარმოება.

ლიუდენდორფი. 1918 წ.

ნახ. 8. ვალბოლუკის

უკანასკნელი სენსაციები

(ჩენი კორესპონდენციისაგან)

ბერლინი, 15 დეკემბერი. აქ ხმები გავრცელდა ჰიტლერის გაქცევის შესახებ. გუშინ გებელსმა ეს ხმები უმრპყო, რამაც დიდი გულგატებილობა გამოიწვია ბერლინის მოსახლეობაში. ამ ნაადაგზე გუშინვე თავი მოიკლა 14573 კაცმა, ხოლო უიცრად ჰქუაზე შეიშალა 4711 მოქალაქე.

სტოკმოლმი (შვეცია). ბერლინიდან სტოკმოლმში ჩამოსული ცნობილი შევდი უცრნალისტი გვაცნობებს, რომ მოქავშირეთა ავიაციის მიერ ბერლინის დაბომბების შედეგები უფრო საშინელია,

ეიდორე ეს გამოქვეყნდა პრესაში. ასე მაგალითად რიბენტროპის სახლის დანგრევის დროს დაიღუპა ქუდთა ინსტრუმენტების სრული კომპლექტი, ხოლო ჰიტლერის სახლში ხანდარ ა შთანთქა გერიგის ხელით დაწერილი განცხადება, რომელშიც ის აცადებდა, რომ ინგლისის ვერც ერთი თვითმფრინავი ვერ ჩამოაგდებს ყუმბარას ბერლინში.

გიბური (ფინეთი). ცნობილმა ფინელმა ტყის მრეწველმა გაკორანდა განუცხადა თქვენს კორესპონდენციას, რომ ჰიტლერულ გერმანიაში და მის მომხრე სახელმწიფოებში დიდად იზრდება მოთხოვნილება და იჯარის ფასი მწერა ჩირგვებე, საღაც შესაძლებელი იქნება თავის დამაღალა. ფინეთის ებლიანდელი მართველი წრები კატეგორიულად წინააღმდეგი არიან ასეთი იჯარისა და აცხადებენ: „ჩენი ჩირგვები თვითონაც არ გვეყოთ დასამალვალო“.

ბადენ-ბადენი, ლინგერიდან გამოქვევის შემდეგ, წელეკავით დაა-ვადებული ჰიტლერი ბადენ-ბადენში ლებულობდა ტალახის აბაზინებს. ჟყანასკრელი აბაზინის დროს მან მოისმინა სამი სახელმწიფოს დეკლარაციის ტექსტი. „ფიურერზე“ გადმოცემამ ისე მოქმედა, რომ მან თავი აპერა სააბაზინო მოწყობილობას და მოშალა იგი. „ფიურერი“ ტალახში მოსცრილი დარჩა.

საიქონდან (დაგვიანებულია). ცნობამ იმის შესახებ, რომ ვიშის მთავრობის მეთაურმა პეტენი ყვავილებით შეამკო გერმანელ ჯარის-კაცთა სამარე, ჯოჯოხეთის წრები დიდი კმაყოფილება გამოიწვია. ინოდა, კაინმა და იუდე მისალმება გაუგზავნეს პეტენის, როგორ მათს ლირს ლირსეულ მემკვიდრეს.

პიტლეირი: მე თავს ვთვლი ბონაპარტედ შიხებრ მანვილაწვდილი, მაგრამ რად ჩნდება ჩემგან. ლიუდენდორფის აჩარიდი

ხედილშალი: გაორთხილებაა ბედის როცა აჩარიდი ჩნდება, ლიუდენდორფის ხედილი შენოვისაც ახლოვდება.

სავაჟვების შიში

ფაშისტური გახეთი „დას შვარც კორ“ აღშეუთებას გამოსთვამს იმის
გამო, რომ მრავალი პირლერები მაღავს ფაშისტურ ნიშანს.

გაზეთებიდან

ნახ. გ. ლომიძეს

— დალახვროს ეშმაკმა, თუ ასე გაგრძელდა, მალე გერმანიაში მთლიანად მოიშლება საპირისარებოები.

— რატომ?

— იმიტომ, რომ ეს პირლერები კანალიზაციის მილებს აფხებენ საშინელი ხი-ბინძურით — ფაშისტური ნიშნებით.

სწორი გამოცხა

დნეპრთან განადგურებულ გერმანელთა დივიზიის ნაშთები სარდლობას შესავსებად ზურგში გადაეყვანა.

„ნ. ოებში“ გადარჩენილ ჯარისკაცთა პატარა ჯგუფი, ყოფილი სკოლის შენობაში იყო მოთავსებული. ჯარისკაცები, რომლებიც სიახლოეს და გამოვლილ გასაჭირო დაქმეცნობრებინა, გულახდილ მუსაზიფას მართავდნენ ხშირად. ისინი დაუფარავად დაცინოდნენ „ფიურერის“ სტრატეგიას, მას იხსენიებდნენ, როგორც უტვინოს და პირსისხლიანს. თხავლენ მასზე გამჭილავ ანექდოტებს.

ამ სპეცეში განსაკუთრებულ ფხას იჩენდა ჯარისკაცი ვალტერ ცვაიგერი.

— ცვაიგერ, გვითხარი რამე ტვინის ასამოძრავებელი, — მიმართეს მას ერთ დილით ამხანგებში.

— ტვინის ასამოძრავებელი? ახლავე. ვისაც ტვინი გაგაჩნიათ, აამოძრავეთ და მიპასუხეთ, — რათ უნდა ფიურერს ხელები?

აქეთ-იქიდან გაისმა პასუხები:

— გასაგებია თუ რათ უნდა. იმიტომ, რომ დანა-ჩანგალი დაიჭიროს და კაშოს ხალხის ნაოფლარი.

— იმიტომ, რომ ხელი მოაწეროს ბრძანებებს, შეტევაზე გადასვლის შესახებ, რის შემდეგ ჩენი ჯარები უკან მოკურცხლავენ ხოლმე.

— იმიტომ, რომ ჩაებლაუქოს. მთავარსიარდლისა და რეიხსკანცლერის პოსტს.

— იმიტომ, რომ ვინიცობაა ქუჩაში ფეხით მოუხდეს გავლა, სახეზე მიიფაროს ხელები, როცა ხალხი შეფურთხებას დაუწყებს.

— კმარა, კმარა მეგობრებო, — სიცილით მიუგო მათ ცვაიგერმა, — იქვენ ყველაფერი კოხტად მიამგვანეთ, ჩაგრამ მაინც ვერ გამოიცანით ჩემი გამოკანა.

— გაშ რაო უნდა ხელები და თავი? — შეექითხენ. მას ერთხმად.

— იმიტომ უნდა მეგობრებო, რომ როცა თავის გაბითურებაში დარწმუნდება, ხელებით ირტყას თავში და იძახოს:

„რა სულელი ვყოფილვარ, რა უტვინო ვყოფილვარ მე უბედურიო“, — ხომ სწორია?

— სწორია, სწორია, — გაისმა მთელი ჯგუფის პასუხი.

ხაღალი და უასეპა

(მიბაზში)

ეროვნული გარემონტის
გირდული გარემონტის

გაუკაცებას ამშენებდა,
უინც საბჭოთა ქვეყნას
სკელდა, აშენებდა...

ნაჩუქარი სატრუქისგან
ყმაწვილს აჩარებდა,
სახეიმოდ იცვამზა,
სულთად ატარებდა.

მაგრამ ერთი წელია
ზელი არ უს ლიათ,
და იგი ვედ იდან
არ ჩამოულ თ.

ანლა გეტიკ ა, რაც მოხდა
წუხელ, შუალამეს:
შემოვიდე, ლთახის
კარი შემოალეს...

ჩაეხვია შეილს დედა,
სახელოვან მებრძოლს,
რომლის მოსვლა ოჯახში
იმ წალათსაც ეგრძნო,

როცა მასთან დაკიდეს
მებრძოლის ფარავა,
ხალათა სტევა: — საწყალი,
ასე ვიწ დასაჯა?

დაჩხლუტილი, დაგრილი,
ნამგავრი იქნება,
თორემ ხშირად შემნია
ფარავების ქება.

და მიმართა მეზობელს:
— მობილო, საიდან,
როცა ჩემი პატრონი
საომრად წავიდა?...

და ფარავამ ლიმილით
უპასუხა ხალათს:
— ზომ არ ფიქრობ, გაუკაცი
ჩაიდენდა დალატ?

ჩვენ ურონტიდან მრვედით,
რომ გვენახა დედა,
დაჩხრეტილი ტყვებით
რაშდენა მაჟეს, ხედავ?

ხალათა გაოცებით
ფარავას შეხედა,
მებრძოლსაც უცემედა,
ვინც ჩაკროდა დედას:

— მომილოცავს, თქვენ ურონტზე
ჭიდვე აღარ წახვალთ!
და მეტ საშინელებას
ომშ აღარ ნახავთ!

ხვალე ჩემი პატრონი
ჩემით გაიხარებს,
შენ კი, ძმაო, ზამთრამდე
აღარ შიგიკარებს.

საბასუბოდ ფარავამ
ისერ უოხრა ხალათს:
— ამ საგიოხშე, მობილო,
ნუ განვაგრძობთ კამათს.

ჩვენ მივდივართ ფრონტზე, მტერს
რომ გებრძოლოთ კლავ,
ჩვენი გმირი ჩაგიცამს,
მხოლოდ ერთ დღეს, — წვალი.

ხანდრი

პორტრეტი

სამართლებრივი
მინისტრი

„ხერხი სჯობია ღონესა,
თუ კაცი მოიგონებსა,—
ამ ბრძნულ თქშის, ჭკუათ მყოფელი
განა არ მოიწონებსა?

შეცხომული გარ და მჯერა:
„ხერხი სჯობია ღონესა”,
ვიცი, რომ ხერხი ნაცადი
სკოცეს მომიგორებსა.

ლუქსები რუსულად გაჩარჩულს
სახელი მეტი ედება.
პრაეტრიკით ვიცი თარგმანში
სჯობს ჩემი შემოქმედება.

მართალი უზევამთ ძევლებსა:
„ხერხი სჯობია ღონესა”,
თუ ისტატურად მას კაცი
მიხედება, მოიგონებსა.

მე მეგობრები მთარგმნიან,
მურ-ლეინოც საქმეს არგია.
თუმც ლუქსებს ჩემათ ვერა ვცნობ,
თარგმაზი ო, რა კარგია!

ფურნა

პეჩენება უთხესა ღავალსა

„ოვით ფაშისტები ალიარებენ, რომ ფრანგ პატ-
რიონთა არალეგალური ორგანიზაციები შეშის ჰარს
ჰუცემ ვიშის მოარჩობას“.

გაქორებიდან

პეტრენა უთხრა ლავალსა
აუ სამე ცუდად არიო,
გვიახლოვდება თანდათან.
მოკავშირუთა ჯარიო.

გერმანელებიც გერმანებივნ,
გაგვჩადეს ვითა მონები.
გცდილობთ და ვერრა გავაწყვეთ
ჩენ მათი მოსაწონები.
ან ვი რა გვემების, ჩენს სიტყვას
აღარ ისმენენ ფრანგები,
დე-გოლს და უიროს უმღერდნ,
იმათხე შექმნეს ჰანგბი.

პატრიოტები გვიტევენ
ახალ-ახალი ძალებით,
იმათ სამსჯავროს არ ვიცი
ჩენ სადღა დავემოლებით!

ლუქსემბურგის უთხრა:—პეტრენ,
ეს სიტყვა თა ახალია,
ზენ ის თქვა: წყალში ჩავარდეთ,
თუ დაგითხაროთ თვალია.

მურმანი

დარჩაზი გაისმის: „სასამართლო მოდის“. ყველა
დგება, მოსამართლე და სასამართლოს წევრები იყვე-
ბენ თავიანთ ადგილებს. ფაშისტი მოსამართლე წამო-
დგება და გამოიძახებს ბრალდებულს.

მოსამართლე — ბრალდებული! სცნობთ თუ არა
თავს დამაშავედ?

ბრალდებული — არა!

მოსამართლე — მაშ თქვენ არ ყოფილხართ არალეგა-
ლურ ირგანიზაციების მოსამართლე?

ბრალდებული — ირგორ არა, ვიყავი და ახლაც
გარები!

მოსამართლე — ახლა თქვენ ბრალდებული ხართ!

ბრალდებული — მე არ ვცნობ თავს ბრალდებულად,
მოსამართლე კი გახლავართ!

მოსამართლე — გირძალავთ ზედმეტ დაპარაკს.

სასიკველო განაჩენი

ბრალდებული — სასაცილოა! (დარბაზში იცინიან).
სიტყვა ეძლევა ბრალდებულს).
ბრალდებული — ბატონო მოსამართლეონ, თქვენს
წინაშე დას ბრალდებული, ვიშის მთავრობის მოწი-
ნაალდება, არალეგალურ ირგანიზაციების სასამა-
თლოს წელმძღვანელი, რომელსაც ბევრი ლავალი
ჰყავს გასამართლებული, რომელთა შესახებ განაჩენი
პატრიოტებს სისრულეში მოჰყავთ. ბრალდებული უნ-
და დაისაჯოს 10 წლის თავისუფლების ადვეთით.

(სასამართლო წარმოდგება და გადის სამსჯავროს
ოთახში, ცოტა ხნის შემდევ ცეც ბრუნდება).

ბრალდებული (მოსამართლისაგნ) — თქვენ ალპათ
გამოიტანით ჩემზე მსჯავრს, იცოდეთ, ბატონო მოსამა-
თლე და ბრალდებული, რომელმაც გმისამართლეთ.
უკვე ჩემ მიერ გასამართლებული ბრძანდებით და მის-
ჯილი გაქვთ სიკვდილი. გლოდეთ განაჩენის სისრულე-
ში მოყვანას. (მოსამართლეს და ბრალდებულს გული
ჭაუვათ. სასამართლოს სხდომა იშურება).

უცმებარი

44-2
საქართველოს პარტია

ადამიანის ბაზარი

„მოქადაგშირეთა ავიაციამ დაბორბა გერმანიის „საიმპერიო კანცელარიის“ შენობა.

ნახ. გ. ლომიძე

განვითარებისას

საქართველო
განვითარებისას

- რატომ მიცოცავს გებელი იმ მცენარეზე?
- მორიგი დაბობდვას მოლოდინში ახალ ბინას ეძებს.
- მერე და განა ვინ ეძებს მცენარის კენჭეროზე ზინას?
- მაიმუნი.

სარადაციო ქოლეგი.

Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Низнги“. Редактор Георгий Шендеровский. № 28. Год. 3-10-49

ხელობა დასაბეჭდათ 1943 წ. 28 XII ამ. ფ. 3. ბერიას სახ. კოლეგიას დამბინარებული არასამარტინო დროისას გ. 28. გარე კ. ა. 41 შე. ა. 1312. გვ. 9866